

Wniosek.

Zważywszy, że ustawa o środkach zaradczych przeciw zarazie bydła z 29 lutego 1880 sprowadza nader doniosłe zmiany w chowie i hodowli bydła i stanowczo oddziałać musi na stosunki rolnicze związane nierozdzielnie z chowem bydła;

zważywszy, że przemiana istniejącego systemu gospodarstwa rolnego tylko z trudnością i z poniesieniem wielkich ofiar przeprowadza się;

zważywszy, że wszelkie następstwa tej ustawy odbijają się w pierwszym rzędzie na stosunkach rolniczych i ekonomicznych kraju naszego, a powrót do dawnego stanu rzeczy przez otwarcie granicy od Rosyi lub Rumunii dla przewozu lub przepędu bydła obcego, chociażby tymczasowo, sprowadziłby nowe trudności i nieobliczone szkody;

zważywszy wreszcie, że od wejścia w życie ustawy z dnia 29 lutego 1880 i minister. rozporządzenia z 12 kwietnia 1880 potęguje się coraz bardziej w Stolicy państwa dążenie do czasowego otwarcia granicy, które znajduje najsilniejszy wyraz w przedłożonej Wysokiemu Rządowi petycyi miasta Wiednia —

Wnoszę:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się Wydział krajowy, ażeby w wyczerpującym memoryale przedstawił Wysokiemu Rządowi wszystkie następstwa jakie z otwarcia granicy dla naszego kraju wypłynąćby musiały, i w razie zamierzonego otwarcia granicy użył wszystkich środków w jego kompetencji leżących do odwrócenia od naszego kraju groźnych niebezpieczeństw, któreby z otwarcia granic od Rosyi lub Rumunii dla przepędu lub przewozu bydła wyniknąć musiały.

Lwów dnia 12. września 1882.

Wnioskodawca:

Abrahamowicz.

Czartoryski, M. Popiel, Pilat, Gorajski, ks. Sawa, Gedel, Onyszkiewicz, T. Wasilewski, Polanowski, Wernicki, Władysław Wolański, A. Krukowiecki, Tyszkiewicz, A. Milieski, Jan Jocz.

